ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การจำแนกสายพันธุ์ข่าโดยเทคนิคเอเอฟแอลพี

ผู้เขียน

นางสาว กฤษณา วงค์ปัญญา

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) พืชสวน

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.คร.พิทยา สรวมศิริ

ประธานกรรมการ

อ. คร.วีณัน บันฑิตย์

กรรมการ

บทคัดย่อ

ได้ทำการศึกษาลักษณะทางพันธุกรรมของสายพันธุ์ง่าที่มีความสัมพันธ์กับการผลิตสาร 1' acetoxychavicol acetate โดยใช้เทคนิค Amplified Fragment Length Polymorphism (AFLP) เก็บ รวบรวมข่าจากแหล่งปลูกต่าง ๆ ของประเทศไทย จำนวน 20 ตัวอย่าง และนำมาปลูกในสภาพแวด ล้อมเดียวกันเป็นเวลา 1 ปีจากนั้นนำข่ามาวิเคราะห์หาปริมาณสาร 1' acetoxychavicol acetate ด้วย การนำสารสกัดหยาบจากเหง้าแห้งมาแยกด้วยวิธี Column Chromatography ได้ 2 fraction ที่มีสาร 1' acetoxychavicol acetate คือ L14 และ L15 พบว่า ข่าแคงจาก จ.กำแพงเพชร ให้ปริมาณ L14 รวมกับ L15 มากที่สุด คือ 69.68% ของปริมาณสารสกัดหยาบ รองถงมา คือ ข่า เหลือง จ.อุตรคิตถ์ และ ข่าแคง จ.ลพบุรี ให้ปริมาณสาร L14 รวมกับ L15 เท่ากับ 67.34% และ 66.76% ของสารสกัดหยาบตามลำคับ กลุ่มที่มีน้อยที่สุด คือ กลุ่มของข่าหยวก จาก จ.นครสวรรค์ และข่าสาดู จาก จ.อุตรคิตถ์ ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 41.9% - 52.21% ของสารสกัดหยาบ จากนั้น ศึกษา ความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมของข่า โดยเครื่องหมายโมเลกุล AFLP โดยใช้เอนไซม์ตัดจำเพาะ EcoRI และ MseI ในการตัดโมเลกุลดีเอ็นเอ ในการทดสอบคู่ ใพรเมอร์ทั้งหมด 128 คู่ ได้คัดเลือกคู่ ใพรเมอร์ที่ให้จำนวนแถบคีเอ็นเอมากและชัคเจน จำนวน 15 คู่ไพรเมอร์ พบว่าไม่พบแถบคีเอ็นเอที่ มีความสัมพันธ์กับกลุ่มของตัวอย่างข่าที่แบ่งตามปริมาณสาร และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์จาก Dendogram ของทั้ง 15 คู่ใพรเมอร์ ก็ไม่พบความสัมพันธ์ที่ชัดเจนกับปริมาณสารเช่นกัน แต่ สามารถจัดจำแนกตัวอย่างข่าออกเป็น ข่าพันธุ์ปลูกที่มีเหง้าสีแคง ข่าพันธุ์ปลูกที่มีเหง้าสีขาว และ ข่าที่เป็นสายพันธุ์ป่า สำหรับความหลากหลายทางพันธุกรรมของข่าทั้ง 20 ตัวอย่างพบว่า มีค่าระยะ

ห่างทางพันธุกรรม (genetic distance) สูงมาก คือ 0.68 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ข่าทั้ง 20 ตัวอย่างมีความ หลากหลายทางพันธุกรรมสูง

นอกจากนี้ ยังพบแถบดีเอ็นเอที่จำเพาะเจาะจงกับข่าหยวก ข่าแคง และ ข่าลิง ซึ่งจะสามารถ นำไปหาลำคับเบสและใช้เป็นเครื่องหมายดีเอ็นเอในการบ่งชี้สายพันธุ์ต่อไปในอนาคตได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved

Thesis Title Identification of Galanga by AFLP Technique

Ms. Kridsana Wongpunya Author

Degree Master of Science (Agriculture) Horticulture

Thesis Advisory Committee Assist. Prof. Dr. Pittaya Sruamsiri Chairperson Lecturer Dr. Weenun Bundit

ABSTRACT

Member

The genetic characteristic of Galanga related to l'acetoxychavicol acetate synthesis and accumulation was studied by Amplified Fragment Length Polymorphism (AFLP) technique. For the study, twenty samples of Galanga (Alpinia galanga (L.) Willd.) rhizome were collected from major growing area in many provinces of Thailand, and then cultivated for one year under the same environmental and management conditions. Firstly, the quantitative analysis of l'acetoxychavicol acetate was performed by crude extraction followed by column chromatography method. The result showed two distinct fractions containing l'acetoxychavicol acetate named L14 and L15. Comparing among Galanga plant samples, the maximum quantity of L14 and L15 were found in Kha Dang from Kampangphet at 69.68% of crude extract. The next were Kha Luang from Uttradit and Kha Dang from Lopburi which revealed the L14 and L15 quantity of 67.34% and 66.76% of crude extract, respectively. The minimum quantity of L14 and L15 were found in Kha Yuak from Nakornsawan and Kha Saku from Uttradit at the range of 41.9% - 52.21% of crude extract. The genetic relationship of Galanga was studied by AFLP marker using EcoRI and MseI as restriction enzyme to cut genomic DNA. Fifteen primer combinations, yielding the high number of sharp and clear DNA fragment, were selected from the total 128 testing primer combination. None of the DNA fragment relating to Galanga sample group was found. Moreover, the dendogram of these 15 primer combinations showed unclear relationship with 1'acetoxychavicol acetate accumulation. However, the Galanga samples could

be categorized according to morphological characteristic such as red rhizome accumulation, white rhizome accumulation and wild landraces. For genetic diversity of 20 Galanga plant samples, the maximum genetic distance was found at 0.68 which exhibited the very high genetic diversity among the plant samples. The result in this study could show the specific band of Kha Yuak, Kha Dang and Kha Ling, which will be useful for base-sequence analysis and can be used as DNA marker for variety specification in further study.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved